

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
92/16. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2016. szeptember 8.

A C-160/15. sz. ügyben hozott ítélet
GS Media BV kontra Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises
International Inc., Britt Geertruida Dekker

Valamely internetes oldalon szerzői jog által védett olyan művekhez vezető hiperlinkek elhelyezése, amelyeket egy másik internetes oldalon a szerző engedélye nélkül tettek közzé, nem minősül „nyilvánossághoz közvetítésnek”, amennyiben az e linkeket elhelyező személy haszonszerzési cél nélkül jár el és nem tud e művek közzétételének jogellenes mivoltáról

Ha viszont e hiperlinkeket haszonszerzési céllal helyezik el, azt kell vélelmezni, hogy e személynek tudomása volt a másik internetes oldalon történt közzététel jogellenes mivoltáról

A GS Media üzemelteti a GeenStijl weboldalt, amely oldalon – az ott található tájékoztatás alapján – „friss hírek, botrányos leleplezések és oknyomozó riportok találhatók szórakoztató tárgykörben, humoros jelleggel”, és ez az oldal a hírek területén Hollandiában a tíz leglátogatottabb oldal közé tartozik. 2011-ben a GS Media megjelentetett egy cikket, amely egy olyan hiperlinket tartalmazott, amely az olvasókat egy ausztrál oldalra irányította át, ahol B.G. Dekker fényképei voltak elérhetők. E fényképeket az ausztrál weboldalon a Sanoma – a Playboy havi folyóirat kiadója – hozzájárulása nélkül tették közzé, amely kiadó a kérdéses fényképekhez fűződő szerzői jogok jogosultja. A Sanoma felszólításai ellenére a GS Media megtagadta a kérdéses link törlését. Amikor az ausztrál weboldal a Sanoma kérésére törölte a fényképeket, a GeenStijl újabb cikket jelentetett meg, amely szintén tartalmazott egy másik olyan oldalra mutató hiperlinket, amelyen a kérdéses fényképek voltak láthatók. A GeenStijl fórumába belépő internetezők ezt követően más oldalakra mutató újabb linkeket helyeztek el, amelyeken a fényképeket meg lehetett tekinteni.

A Sanoma szerint a GS Media megsértette a szerzői jogokat. A felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Hoge Raad der Nederlanden (legfelsőbb bíróság, Hollandia) ezzel kapcsolatban fordult kérdéssel a Bírósághoz. Egy uniós irányelv¹ értelmében ugyanis a szerzői jog jogosultjának minden egyes nyilvánossághoz közvetítési cselekményt engedélyeznie kell. Ugyanakkor a Hoge Raad megjegyzi, hogy az internet tele van a szerzői jogi jogosultak engedélye nélkül közzétett művekkel. A weboldalak működtetői számára nem mindig egyszerű annak vizsgálata, hogy a szerző engedélyezte-e az adott mű nyilvánosságra hozatalát.

Mai ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy a szóban forgó irányelv értelmében a tagállamoknak ügyelniük kell arra, hogy a szerzőket megillessen a műveik nyilvánossághoz közvetítése engedélyezésének vagy megtiltásának kizárólagos joga. Ugyanakkor ezen irányelv célja, hogy megfelelő egyensúlyt biztosítson egyfelől a szerzői jogok jogosultjainak érdeke, másfelől a védelem alatt álló jogtárgyak felhasználóinak érdekei és alapvető jogaik, különösen a véleménynyilvánítási és tájékozódási szabadság, valamint a közérdek védelme között.

A Bíróság emlékeztet azon korábbi ítélkezési gyakorlatára, miszerint a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma egyedi értékelést igényel, amelynél több kiegészítő kritériumot is figyelembe kell venni. E kritériumok között első helyen áll különösen a felhasználó beavatkozásának szándékos jellege. Így a felhasználó közvetítést valósít meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el ügyfelei irányában a védelem alatt álló mű hozzáférhetővé tételével. Másodszor, a „nyilvánosság” kifejezés meghatározatlan számú

¹ Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.).

lehetséges címzettet jelent, amely egyébként viszonylag jelentős számú egyént foglal magában. Harmadszor, a nyilvánossághoz közvetítés haszonszerzési jellege sem irreleváns.

A Bíróság pontosítja, hogy korábbi ítélkezési gyakorlata² kizárólag az olyan művekre mutató hiperlinkek elhelyezésére vonatkozott, amelyeket valamely más internetes oldalon a jogosult hozzájárulásával szabadon hozzáférhetővé tettek, és abból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az ilyen linkek elhelyezését főszabály szerint ki kellene zárni a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma alól, amikor a kérdéses műveket a másik internetes oldalon a szerzői jogi jogosult engedélye nélkül tették közzé.

Ez utóbbi esetet illetően a Bíróság mindenesetre kiemeli, hogy az internetnek különleges jelentősége van a véleménynyilvánítási szabadság és a tájékozódás szabadsága szempontjából, és hogy a hiperlinkek hozzájárulnak az internet megfelelő működéséhez, valamint az eszmecseréhez és információáramláshoz. Ezenfelül elismeri, hogy nehézkesnek bizonyulhat annak ellenőrzése, különösen azon magánszemélyek számára, akik ilyen linkeket szeretnének elhelyezni, hogy olyan művekről van-e szó, amelyek védelem alatt állnak, illetve, adott esetben, hogy e művek szerzői jogi jogosultjai engedélyezték-e azok interneten való közzétételét.

E körülményekre figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” esete fennállásának egyedi értékelése céljából, amikor egy másik internetes oldalon szabadon hozzáférhető műre mutató hiperlink elhelyezésére kerül sor olyan személy által, aki ezt nem haszonszerzési célból teszi, figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy e személy nem tudja és nem is tudhatja, hogy e művet korábban az interneten a szerzői jogok jogosultjának engedélye nélkül már közzétették. Az ilyen személy ugyanis általában nincs teljesen tudatában az abból álló cselekményének következményeire, hogy ügyfelei számára hozzáférést ad az interneten jogellenesen közzétett valamely műhöz.

Amikor viszont megállapításra kerül, hogy e személy tudta vagy tudnia kellett, hogy az általa elhelyezett hiperlink az interneten jogellenesen közzétett műhöz nyújt hozzáférést, például azért, mert őt a szerzői jog jogosultjai erre figyelmeztették, e link elhelyezése „nyilvánossághoz közvetítést” képez. Ugyanez a helyzet olyan esetben, amikor e link lehetővé teszi a felhasználók számára azoknak a műszaki intézkedéseknek a megkerülését, amelyeket az az oldal léptetett életbe, ahol a védett mű található, annak érdekében, hogy a hozzáférés lehetőségét kizárólag az előfizetői részére korlátozva biztosítsa.

Egyébként, amikor a hiperlinkek elhelyezését haszonszerzési célból teszik, az ilyen elhelyezést megvalósító személytől elvárható, hogy elvégezze a szükséges ellenőrzéseket annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy az érintett mű nem jogellenesen lett-e közzétéve. Ennélfogva vélelmezhető, hogy ezen elhelyezés teljesen tudatosan történt, az említett mű jellegénél és annak interneten való közzétételét illetően a szerzői jogi jogosult esetleges engedélyének hiányánál fogva. E körülményekre tekintettel, amennyiben e vélelmet nem sikerül megdönteni, az a cselekmény, ami abból áll, hogy az interneten jogellenesen közzétett műhöz vezető hiperlinket helyeznek el, „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősül.

A jelen esetben nem vitás, hogy a GS Media a fényképeket tartalmazó fájlokhoz vezető hiperlinkeket helyezte el haszonszerzési célból, és hogy a Sanoma nem engedélyezte e fényképek interneten való közzétételét. Ezenfelül, a tényállásnak a Hoge Raad utaló határozatában szereplő leírása alapján úgy tűnik, hogy a GS Media tudatában volt e közzététel jogellenes mivoltának, és így nem döntheti meg azt a vélelmet, hogy e linkek elhelyezésére az említett közzététel jogellenes mivoltának teljes tudatában került sor. A Hoge Raad által elvégzendő vizsgálatok fenntartása mellett, e linkek elhelyezésével a GS Media tehát „nyilvánossághoz közvetítést” valósított meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus

² 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet ([C-466/12](#)); 2014. október 21-i BestWater International végzés ([C-348/13](#), nem tették közzé)

érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499